

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 39.

Z KRAKOWA DNIA 16 MAJA 1827 ROKU WE SRODE.

Z Warszawy d. 9 Maja.

Nawiaśniejszy Cesarz i Król Jmość, raczywszy najlaskawiej przyjąć ofiarowane sobie przez JP. Ludwika Bentkowskiego, Sekretarza z Bióra Rady Stanu, pierwsze dwa tomy przełożoney z Rossyyskiego Historji Powszechney Kaydanowa, udarował tłumacza kosztownym brylantowym pierścieniem.

Dyrekcya Główna

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Gdy pomimo odezw Dyrekcji Główney z dnia 30 Listopada i 31 Grudnia r. z. zamieszczonych w Gazetach Warszawskiej, niemniej Korrespondenta Warszawskiego w Numerach 194 z r. 26 i Nro 3 z r. b., przez które wezwani zostali posiadacze Kuponów za za drugie półrocze 1826 r. i wylosowanych na toż półrocze Listów Zastawnych o odebranie przypadających należności w terminie prawem oznaczonym od dnia 22 Grudnia r. z. do dnia 19 Stycznia r. b., z tem ostrzeżeniem: że niezgłaszający się następnie po terminie tylko za poprzedniczem podaniem noty, i uzyskaniem w skutku teyże assygnacyi,

należności swoje odbierać będą, dotąd wielu takowych właścicieli Kuponów i Listów Zastawnych nie zgłosili się, tak dalece, że jeszcze summa zł: 203,686 na spłacenie podobnych należności przeznaczona, w Depozycie Dyrekcji Główney znajduje się; Dyrekcya Główna więc pragnąc, aby gotowizna na zaspokojenie tychże należności w Depozycie iey leżąca, przed nadejściem nowego terminu wypłat z dniem 22 Czerwca r. b. zaczynającego się, posiadaczom Kuponów za termin Grudniowy r. z. i wylosowanych w przeszłym półroczu Listów Zastawnych wypłaconą być mogła, wzywa raz jeszcze posiadających rzeczony Kupon drugiego półrocza 1826, i Listy Zastawne na toż półrocze wylosowane, ażeby z takowemi po wypłatę niezwłocznie zgłosili się. Dla ułatwienia zaś, iżby każdy ze zgłaszających się śpiesznie mógł być zaspokoionym i nie oczekiwał na assygnacją, wyznaczyła dzień Środowy w każdym tygodniu na wypłaty, którego to dnia od godziny 9tej zrana do 1szej z południa komplet Dyrekcji Główney w Kassie znajdować się, i składającym Kupon, lub Listy Zastawne po sprawdzeniu takowych, bez podawania nawet noty i u-

zyskiwania assygnacyi, należności przypadające, niezwłocznie wypłacać będzie.

W Warszawie d. 1go Maia 1827 roku.

Radca Stanu, Prezes:

(podpisano) Kalinowski.

Pisarz Dyrekcyi Głównej,
(podpisano) Drewnowski.

Na Konsystorzu odprawionym dnia 9go Kwietnia w Rzymie, rzączył Oyciec S. JW. X. Franciszka Pawłowski, Suffragana Warszawskiego, S. Teologii i Obojga Prawa Doktora, mianować Biskupem Dulmeńskim *in partibus infidelium*.

JW. Rzeczywisty tajny Radca i Senator Nowosilcow, wrócił do Warszawy.

Na ostatnich targach Warszawskich płacono za korzec Żyta zł: Pol: od 12 do 13, Pszenicy od 15 i pół do 20, Jęczmienia od 13 do 14, Owsa od 8 i pół do 9 i pół, Siana furę iednokonną od 13 do 26, parokonną od 30 do 42, Słomy furę zwyczajną od 6 do 8 i pół. — Podług ostatnich wiadomości handlowych z Amsterdamu, zboże miało tam od dnia 18 do 23 z. m. taki odbył, iakiego inż oddawna nie było.

Kurs Listów Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemięskiego,
Za Sto złotych w Listach Zastawnych
bez 1go Kuponu białych.

Przedający żądają .	zł. 81 gr. —
Kupujący ofiarują .	— 80 — 10
Istotnie przedano .	— 80 — 22½

W Warszawie dnia 7 Maja 1827 r.

F. H. Schaber S. G. K. W.

Wyjątki z Listów Polaka podróżującego zagranicą w celach naukowych.

(Dalszy ciąg.)

Z Bayreuth w Listopadzie 1826 r.

„Po opuszczeniu Węgier przybyłem do Morawii, i w Bernie, przez przeciąg trzech tygodni, w farbierni P. Holle (1), bardzo wiele co do barwienia wełny skorzystałem. Dostałem nawet wiele do tej roboty przepisów, które wszędzie w sekrecie tu utrzymują. W czasie tym także uczęszczałem do garbarni Letmayera, i przekonałem się, iż sławna ta fabryka bardziey ogromem swoim, czyli wielkim kapitałem wełn włożonym zadziwia, i nieiako cenę przez to skór w miastach handlowych Niemiec stanowi, aniżeli dokładnością w robocie; w czem ją inne, małe wprawdzie ale daleko ekonomiczniey i z większą ścisłością, w robocie teyże samey, a zatem lepiej urządzone, przewyższają.

„Morawia także sławna jest, prócz uprawy lnu i konopi, z ogrodnictwa warzywnego, szczególniey też w okolicy Berna i innych miast większych. W ogólności liczą tam pięć zbiorów na rok z danej przestrzeni ziemi, i niedziw widzieć na targach pory 4 cale — selery zaś przeszło 6 cali średnicy mające. Uprawiają tam także roślinę *Scortionera hispanica*, której korzenie w zimie za szparagi pospolicie są używane, dla czego też ją szparagami zimowemi (Winter Spargel) zowią (2).

(1) Pioby indygo przez niego, iako też przez Barona Lille w Ertshimpie z *Isatis tinctoria robionego*, posiadam.

(2) Nie omieszkałem donieść niektórym właścicielom ziemi w kraju naszym, o sposobie uprawy tych roślin, tudzież o robotach około lnu i konopi; przestałem im także i nasienia rośliny *Scortionera hispanica*.

„Z Morawii udałem się do Czech. Tu w okręgu Leutomysl, Leitmeritz i Bunzlau, okolic sławnych z uprawy lnu i konopi, wywiadywałem się o sposobie blichowania płócien i przygotowaniu lnu do przędzenia. W ostatnim, to jest w okolicy Jung Bunzlau, widziałem len, przez gotowanie, bicie kłaniami, czesanie i skrobanie nożem, tak zmiekkzony i podzielony, iż przędzy wyrobionej z niego na wrzecionach 12 motków 40pasmowych, o 20 niciach, a zatem nici 9600, przez pierścień może cal średnicy mający przeciągnięto. Proba ta jest tam zwykłą na przędzę nazwaną koronkową (Spitz-Garn).

„W Pradze, prócz kilku garbarni, w jednej z których największy Pana Pstrose, piękny bardzo i dowcipny młyn do mielenia materiału garbarskiego, a mianowicie też knoprów (borków, kotwic po Czesku), znalazłem; zwiedziłem fabrykę uprzywilejowaną zapalek chemicznych (z żywem srebrnym piorunującym) do fuzyi, Pana Sellier. Fabryka ta w jednym dniu 125,000 sztuk zapalek 20stu stopniami wykończy. Nadto zwiedziłem nowo odkrytą obok miasta, i pięknie bardzo przez wzwyz wspomnionego garbarza urządzoną, kąpiel żelazną naturalną; i za pośrednictwem Profesora chemii P. Pleischl, uczęszczałem do fabryk czyli drukarni kartonów, których tu jest bardzo wiele i lepiej daleko urządzonych jak około Wiednia. Tu, częścią w fabryce takowej braci Jerusalem, największej, częścią od kolorysty i razem naczelnika fabryki chemicznej, Pana Popp, najwięcej w przysposobianiu do tego kolorów skorzystałem; od ostatniego nawet wiele nabyłem przepisów, któremi tu pospolicie kolorysty handel prowadzą, sprzedając jeden od 200 do 500 reń: k. m., a które sami przez doświadczenie własne czynione z próbami kartonów Francuzkich i Angielskich,

w handlu znajdujących się, nabywają. Nadto widziałem u mechanika Maurbach z Anglii przybyłego, przez niego od kilku lat upowszechnione tu już tak po fabrykach, iako też w domach mieszkalnych, piece Angielskie za pomocą ciągów, których iako dowcipniejszych, ile mnie się zdaie, i dawniejszych jak Profesora Meissnera w Wiedniu, rysunek do porównania ci przesyłam.

„Z Pragi zrobiłem wycieczkę o 2 mile do fabryki kwasu siarkowego sposobem nowym Francuzkim, to jest przez palenie się siarki w przytomności podkwasu saletrowego (z syropu otrzymanego) i pary wodnej robionego, dalej kwasu drzewnego i z niego w wielkich ilościach occianu ołowiu, tudzież fabryki srotu (sposobem Angielskim) i rafinerji cukru Pana Richtera, w Konigsaal; i ztąd udałem się do Karlsbadu. Tu zwiedziłem kilka warsztatów garniarskich, a szczególnie przypatrzyłem się robocie naczyń glinianych z polewą koloru i blasku złota, które wyrabiają w tem tylko miejscu i podobno w Magdeburgu, dokąd sekret ten fabrykant tutejszy sprzedał. P. L. Richter, właściciel tej fabryki, przed 8 laty, podobne naczynia i piece w Kiełbowie około Radomia wyrabiał. W okolicy Karlsbadu byłem w kilku fabrykach porcellany, z których w Eltbo-gen fabryka uczonych braci Haydinger, iedna na całe Niemcy, kamiennemi węglami na sposób Angielski wyroby swe wypalającą, i tylko do pieca emalierskiego używającą drzewa, na szczególną zasługę uwagę. Z przebyciem okolicy znanej z uprawy chmielu Czeskiego aż do samego Eger, opuściłem Czechy.

Z Norymburgi w Listopadzie 1826 r.

W Bayreuth (w Bawaryi) dowiadywałem się o przepisach rządowych i sposobie wywarzania piwa, które z Ratybońskiem i

Wittrzburgskiem w handlu w całych Niemczech jest cenione; zwiedziłem kilka garbarni daleko lepiej i zupełnie w inny sposób jak w Austrii prowadzonych, — tudzież dom kary i poprawy, który ze względu urządzenia swego godny jest widzenia. Najgłówniejszym celem więzienia tego, i podobno wszystkich w całej Bawaryi, które ile sposobność pozwoli, zwiedzić zamierzyłem, zda się być poprawa moralna osób w niem na rok do 8 lat osadzonych, i zamienienia ich na członków prawdziwie kraiovi pożytecznych. Cel ten ważny łatwo bardzo jest dopięty przez nauczenie więźnia jakiegokolwiek roboty, do której nie miał może sposobności, a bardziej jeszcze chęci, i zarazem przekonania go, że tak rzekę, doświadczeniem: iż praca jedyne szczęście jego, stanowi, dając mu sposób nietylko do życia moralnego, ale nadto chroniąc go, od występków, które zawsze zwykło rodzić lenistwo. Dom ten tak jest urządzony, że roboty jakie w nim więźnie wykonywają, opłacają nietylko ich utrzymanie, ale nadto tworzą kapitał potrzebny tak na reparacyją domu, jako też zakupienie narzędzi i materiałów do robot w nim wykonywanych, i zarazem zapewniają zarobek stosunkowy robotników, który, w miarę ich pilności, powiększany i zbity na kapitał, przy opuszczeniu domu tego, na częścię wyuczoney tam roboty, odbierają. Dotąd liczy osób 110, z których 20 jest płci żeńskiej. Ta trudni się wyłącznie czyszczeniem i przedzeniem, bądź machinami bądź ręcznie, wełny, lnu i konopi, przez osoby prywatne za opłatą pewną do wyrabiania dostarczanych. Mężczyźni trudnią się tu najwięcej robotami z marmurów, które podług podanych rysunków w rozmaitych kształtach bardzo pięknie wykończają; nadto szlifowaniem szkła okularowych, fabrykacyją

kart, stolarstwem, krawiectwem, a nawet robotą safianów.

” Ztamtąd udałem się do Norwimbergi. To miasto dwoma ramionami rzeki Pegnitz przetrzięte, oddawna z przemysłu rękodzielniczego słynące, liczyło, w czasie swej udzielnosci, na 1761 domów 90,000 mieszkańców samych Ewangielików. W skutku więc tego przywileju, różnowiercy, kupiąc się do tego źródła handlowego, pobliskie iemu mogli zamieszkiwać okolice, a nadewszystko w miasteczku Fürth o pół mili odległym, które na 600 domów 20,000, i w Schwabach, które na 558 domów 12,000 mieszkańców, samych fabrykantów, liczyło. Z upadkiem powszechnym handlu, i podniesieniem się przemysłu krajów zagranicznych, towary Norymberskie, nie mogąc wytrzymać konkurencyi z niemi, zaczęły nietylko co do dobroci upadać, ale nadto liczba rzemieślników, tak się znacznie zmniejszyła, iż teraz Norymburga 33,000, Fürth 13,000, a Schwabach tylko 7500 liczy mieszkańców. Przed 6 laty, kiedy na rozkaz Rządu restauracya gmachów i pomników innych starożytności Gotyckiej, napełniających to miasto, powierzona była P. Karolowi Haideloff, biegłemu i znanemu z gustu budowniczeniu z Sztuttgardu, a razem malarzowi historycznemu, pokazało się wiele trudności w dopięciu tego zamiaru dla niezdatności rzemieślników, którym pomysł swój do wykonania miał powierzyć: musiał więc pierwej ich usposobiac, która to prawie trzyletnia praca jego, pomyślnym skutkiem uwieńczoną została. W ten czas to właśnie powziął myśl uczony ten Mistrz, i razem dobry obywatel, założenia szkoły pomocniczej dla rzemieślników. Zamiar ten, później przez władzę wyższą rozwinięty, i panującemu teraz Monasze przedstawiony, potrafił nietylko zwró-

cić jego uwagę, ale nadto szczególną opiekę, w skutku której już rok drugi istnieje ta szkoła, tytuł politechnicznej nosząca. „
(Dalszy ciąg na tąpi.)

Z Paryża d. 30 Kwietnia.

Wczoraj o 3ch kwadransach na pierwszą z południa udał się Król na pole Marsowe na wielki przegląd gwardyi. Po prawej jego stronie iechał Delfin, a po lewej Xiążęta Orleanu i Chartres. Wiele Jenerałów towarzyszyło J. K. Mci.

Dziennik handlowy zapewnia, że Ajentom naszym w Meksyku, Kolumbii i Buenos Ayres posłane już zostały konsulowskie dyplomaty.

Dziennik Sporów wyraża, iż utworzone zostanie nowe Ministeryum z następujących członków: Hr. Portalis, P. Martignac, Barona Pasquier, Hr. la Forronaye, Barona Portal, Jenerała d'Ambrugau i Roy. Goniec zaś Francuzki sądzi, że nadzieia pozbycia się te. nięszych Ministrów nie jest jeszcze tak bliską. Zastanowienia rzecz godna, że Dziennik Gwiazda wcale o zmianie Ministrów nie wspomina, ani wedle swojego zwyczaju kłamstwem dziennym nie nazywa. Dziennik Konstytucjonista dodał nawet, że i Izba deputowanych będzie rozwiązana.

Z Bajony donoszą, że Jenerał Hiszpański Loriga przejechał przez to miasto do Bordeaux, z kąd odpłynie do Hawanny.

— Dnia 1 Maja. —

Ostatni Monitor ogłosił następujące niespodziewane Rozporządzenie Królewskie: „My Karol X. &c. po zdaniu Nam sprawy przez Naszego Ministra do spraw wewnętrznych, rozkazaliśmy i rozkazujemy co następuje: Art. 1. Paryżka narodowa gwardya zostanie zwinięta. Art. 2gi. Ministrowi spraw wewnętrznych poleconem jest uskute-

cznienie tego rozporządzenia. — Działo się w zamku Tuilleries dnia 29 Kwietnia 1827 r. (Pod.) Karol. (pod.) Corbiere. „

W tym samym zatem dniu, w którym cała gwardya narodowa Paryżka, a nawet powiedzieć można cały Paryż składał Królowi hołd uszanowania, podpisany został rozkaz do iey zwinięcia. Niema wątpliwości, iż nastąpił dopiero po ukończonym przeglądzie, i to może w skutku zaszytych tam zdarzeń, o których wiedzieć jeszcze nie można. Wszystkie dzisiejsze Gazety zapełnione są opisami tego przeglądu. Cały Paryż (wyrażają Dzienniki handlowy i Gwiazda) znajdował się na polu Marsowym. Najpiękniejsza pogoda towarzyszyła obchodzonej w tym dniu uroczystości, to jest radości i miłości do naszego Króla (iako kończącą obchód rocznicy wjazdu iego do Paryża). Nigdy nieznajdowało się na publicznem miejscu większe i jednostajniejszym duchem ożywione mnóstwo ludu, iak w tym dniu. O godzinie 11 przybywały 13toliczne legiiony gwardyi narodowej na plac Marsowy, które 18 do 20,000 ludzi wynosiły. Na kwadrans przed godziną drugą wystrzał z dział oznaymił o przybyciu J. K. Mości. Nayaśniejszy Pan przyjechał na koniu, w towarzystwie Delfina, Xiążąt Orleanu i Chartres, Xcia Tarentu i licznego sztabu głównego. Delfinowa i Xzna Berry przybyły za nim w kariołce. Niezliczone tłumy ludu, które zajmowały drogę od Tuilleries aż do pola Marsowego radośnemi okrzykami witały J. K. M. Xżę Reggio naczelny Wódz gwardyi narodowej wyjechał z całym sweim sztabem przeciw Monarsze i odebrał od niego rozkazy. Król obiecał naprzód cały front i do każdego z pułkowników grzecznie przemówił. Potem gwardya narodowa mając na czele Xcia Reggio przeciągnęła kolumnami około J. K. Mci,

W każdy Legion, w którego pobliskości znajdował się Monarcha, wykrzykiwał: niech żyje Król! Do tego okrzyku dołączony jednak był inny, przez który obywatele Paryża prosili J. K. Mci o inne dobrodziejstwo. Później wszyscy Pułkownicy przedstawieni byli Królowi, który oświadczył im swoje zadowolenie z pięknej postawy i zwrotności gwardyi. O godzinie 4tej udał się J. K. M. w pośród okrzyków niezliczonych tłumów ludu na powrót do Tuilleries. Wszędzie panował największy porządek, i to, iak się domyślać należy, dla tego, że nie wzbraniano ludowi zbliżać się do swego Monarchy. Wszędzie znajdowali się w swoich ubiorach urzędnicy policyi, ale umiarkowane ich rozkazy nigdzie nie znalazły oporu. Jeden tylko wypadek zdawał się na chwilę przerwać uroczystość dnia tego, to jest: gdy Król przejechał około 2giej kompanii grenadyerów 2go Legionu: słysząc się dał pojedynczy głos przeciw Ministrom, Xzę Reggio nakazał milczenie, a gdy to nie skutkowało, nakazał żandarmom pochwycić winnego grenadyera. Zdarzenie to zaszło przed powozem Xiężniczek, i grenadyerowie nie dozwolili żandarmom wziąć swego kollegi. Dziennik handlowy tak opisuje to zdarzenie, a Dziennik Paryża iak następuje: Gdy Król przejeżdżał przed frontem 7go Legionu słysząc nieprzystoiny głos, rozkazał wydajacemu go wystąpić z szeregu i rzekł do niego dobitnym tonem: że przybył dla odebrania holdu, ale nie rozkazów. Kolledzy zerwali z niego mundur i natychmiast przy iednostaynym wykrzyku: niech żyje Król! odpędzili. Dziennik Konstytucjonista wyraża, iż rada (*)

nie wykrzykiwania: [precz z Ministrami, precz z Jezuitami! nie była przez wszystkie legiiony zachowana. Dziennik Sporów iawniey się ieszcze w tey mierze tłumaczy: »Bardzo często (wyraża) słyszeć się dała pomiędzy tłumami i gwardyją narodową nienawiść przeciw Ministrom, którą 3 do 4 Legionów na polu Marsowym powtorzyły. Lud pamiętny na nieszczęsne czasy, poganił te okrzyki, jednak niestety nastąpiły. Gdzie pokaże się Król, tam poddani Króla tylko widzieć powinni; co w tłumie okazuje się nieprzyzwoitością, to w woysku staje się buntem. Król miał jednemu z gwardyjaków, który więcej pamiętał o Ministrach niżeli o obecności J. K. Mci, kazać z szeregu wystąpić i rozkazał go skassować, co cały batalion okrzykiem głośnym: niech żyje Król! pochwalił! Dziennik Goniec zapewnia, że niektóre legiiony, gdy w powrocie przechodziły około mieszkania Prezesa Ministerium wstrzymać się nie mogły od wykrzyków: precz z Ministrami, precz z Jezuitami! Z resztą powyższe zdarzenie wszędzie inaczej jest opowiadane; to tylko niezawodną jest prawdą, iż na polu Marsowym znajdowało się przeszło 200,000 ludzi. Groble i mosty zapełnione były widzami, a wschody w pałacu Burbon: przerobione były na Amfiteatr, który zajmowały Dany. Przez największe te tłumy ludu powracał Król do swoiego zamku, i niesłychać wcale o żadnem nieszczęściu.

szego szeregu dożyć powinno. Rozeszła się wieść, iakoby legiiony wykrzykiwać miały: niech żyje Król! precz z Ministrami, precz z Jezuitami, i t. d. Myśl tę podać tylko mogli: złośliwi ludzie dla skazania szlachetnego charakteru gwardyi narodowej. Potępmy Kolledzy ten podstęp, i wydajmy tylko iako wdzięczni Francuzi drogi okrzyk: niech żyje Król, niech żyje Konstytucyia! — Podpis był na tey kartce: Kolledzy i przyjaciele porządku.

(*) Rada ta udzielona była w następney okólney kartce: W Paryżu dnia 29go Kwietnia 1827 r. Uwiadomienie gwardyi narodowej, które do nayostatniey

Z Madrytu d. 21 Kwietnia.

Posel Angielski P. Lamb miewa codziennie posłuchania u J. K. Mci. Dnia 17 odebrał wiadomość o wyniesieniu P. Canninga na pierwszego Ministra, która tu niesłychane zrobiła wrażenie. Potem udał się do Króla i złożył mu własnoręczny list Monarchy swojego, poczem zaraz nastąpiła rada Ministrów.

W drukarni Królewskiej drukuje się teraz okólnik Ministra sprawiedliwości, względem którego zachowana jest nadzwyczajna tajemnica.

Od 11go b. m. podwojone są wszystkie patrole w tutejszej stolicy, i mówią, iż ta ostrożność pochodzi z powodu zaburzeń w Barcelлонie i Arragonii. Pierwszy Adjutant Wielkorządcy Tołozy przybył dnia 14 z doniesieniem, że Podpułkownik Loret, drugi dowódca buntowników, poymany i zaraz rozstrzelany został. Niezostawiono mu tylko tyle czasu, że się mógł wypowiedać. Tenże przywiózł wiadomość o zupełnem wytepieniu buntowników w górach pizeorstwa zakonu Maltańskiego; dowódcy są uwięzionemi i Rząd ma względem ich losu stanowić. W ogóle wydany został rozkaz, iż każdy buntownik z bronią w rękę schwytyany ma być rozstrzelany.

Jenerał kapitan Grenady żąda upoważnienia do ustanowienia wojskowych kommissy, dla odsądzenia summarycznie wszystkich politycznych przestępstw, i we 24 godzin uskutecznienia ich wyroków bez odwoływania się do Rządu, inaczej porządek utrzymany być nie może, gdyż w Andaluzji znajduje się wiele liberalistów, a wpływ Anglików w tej prowincyi jest za nader wielki. W tejże prowincyi jeden z ochotników Królewskich został obwieszony, ponieważ po

piłanu krzyknął: śmieć Królowi! Nazajutrz zaś wcale niewiedziały za co jest wieszany.

Znaczna liczba Hiszpańskich Amerykanów z nowych krajów południowej Ameryki i Meksyku z pieniędzy, swoje majątki przybyła do Europy, dla osądzenia w Hiszpanii. Ale za przybyciem do Europy dowiedziawszy się w iak burzliwym stanie znajduje się były ich macierzysty kraj, osiedli częścią w Anglii, częścią w handlowych miastach Francyi, iako to w Bordeaux, Marselii, Paryżu, Rouen, i t. d. Twierdzą, iż te osoby przywozły z sobą 580 mill. realów w gotowiznie. Rząd Hiszpański wydał do nich okólnik, w którym wyraża, że niezgoda, o której im powiadano, jest tylko urojeniem, że co dó swych osob i majątków zapewnioną mieć będą na zawsze opiekę, iakie bądź było ich dawniej polityczne mniemanie.

W Rioja znajduje się teraz 9 zakładów zbiegów Portugalskich, które ogółem wynoszą do 3000 ludzi. Silveira z żoną swoją i orszakiem do 8 osób znajdować się dotąd musi na ziemi Francuzkiej. Wiary godni ludzie napotkali ich między Bergara i Victoria przez 12 jeźdźców prowadzonych. — Główna kwatery naszego obserwacyjnego wojska przeniesioną została z Caceres do Truxillo. Wsteczne to poruszenie zasłania odwód, który naprzód postąpił. Zbiegowstwo z wsze jeszcze jest wielkie.

Z Lizbony d. 16 Kwietnia.

W Ministerium naszym zachodzi rozdwojenie: większość, na której czele znajduje się d'Almeida, Minister spraw zagranicznych, sprzeciwia się ogłoszeniu nadeszłych od Króla don Pedro wyroków, a mniejszość, na której czele znajduje się Minister sprawiedliwości, jest za ogłoszeniem.

Takaż niejedność panuje w Radzie stanu.— Mówią, iż Jenerał Stubb, gubernator w Porto, przysłał Rządowi prośbę od znakomitszych mieszkańców, w której żala się, iż Ministrowie nie uskuteczniają rozkazów Króla; ieszcze w roku zeszłym zaniósł Jenerał Daun podobneż uzalenie względem nieogłoszenia na ówczas konstytucyi.

Pomiędzy osobami, które Król Don Pedro na Parow wyniosł, wymieniają: Jenerała Saldanha Daun z tytułem Hrabiego Algarwy; Don Pedro Mello Breyner, radcę stanu; Jenerała Sampajo, gubernatora i deputowanego Lizbony; Ministra skarbowego Barona Sobral. P. Mello miał razem otrzymać tytuł Hrabiego. Doktor Abrantes odpywa w tych dniach do Londynu.

Na Angielskim parowym okręcie Jerzy IV przybył tu Romero Alpuente, członek byłych Stanów, z dwiema innymi wychodźcami.

W Elvas dnia 10 b. m. stanął mnich na rynku, nazwał się posłańcem Bożem i piorównował na ateuszów; to jest konstytucjonistów, i na konstytucyją, jako dzieło czartowskie. Zebrało się około niego kilka set ludzi. Sierżantowi, który mu nakazał pójść do klasztoru, odpowiedział, iż tylko od Boga, ale nie od ludzi rozkazy odbiera. Został potem przez żołnierzy do więzienia zaprowadzony. Zresztą tak w stolicy, jako też w prowincyach panuje najzupelniejsza spokojność.

Z Londynu d. 29 Kwietnia:

Jutro o godzinie 2 z południa odbierze Król na radzie od dawnych Ministrów pięczeni i odda je ich następcom, którzy razem wykonała przysięgę i urzędowanie swoje rozpoczną. Zmiana Ministerium zapewne się wszystkim spodoba, gdyż nowi Ministrowie

posiadają zaufanie ludu i tęgość do utrzymania naydroższych interesów kraju. — Poniższe urzędy jako to kommissarza wydziału lasowego, dyrektora mennicy, i t. p. nie są jeszcze osadzone.

Tutejszy Angielsko-Katolicki związek postanowił nie czynić więcej żadnego kroku w sprawie Katolików podczas terażniejszych posiedzeń Parlamentu, a to ze względu na osobliwsze położenie, w jakim znajdują się P. Canning i inni przyjaciele sprawy Katolików w obu Izbach.

Bank Angielski ustanowił tylko dotąd w 4 miejscach uboczne banki, to jest w Gloucestrze, Manszestrze, Swansea i Birmingham.

Między miastem naszym i Portsmouthem założony będzie kanał, który mieć ma 75 mil Angielskich długości, 150 stop szerokości i 30 głębokości. Kosztować będzie 4 mill. £s. i zatrudni przez 4 lata 20,008 robotników.

Jeden z kapitanów okrętowych, który niedawno do Nantucket (należącej do Massachusetts w Zjednoczonych Stanach północnej Ameryki wyspy) zawinął, opuściwszy dnia 3 Listopada r. z. wyspy Societatis, donosi, że tam pomiędzy mieszkańcami, zwłaszcza na Otaheite i Ulitea wybuchnęła zaraziwa choroba; która grozi zniszczeniem do reszty zmniejszonej już przez rozpustę i pijaństwo ludności, pięknych tych wysp, jak się już stało w wieku 17 przez podobną chorobę pomiędzy Indianinami na wyspie Nantucket. Choroba ta nie czepi się białych ludzi, ale tylko krajowców, którzy zaraz na nią umierają.

W Guanaxuato, na północ od Mexyku, założenie kopalni okazało się, podług urzędowego doniesienia, nader odpowiadającym i w głównym dole natrafiono na szczyt tak bogatego kruszczu, iż miara tameczna kazon przynosi 1800 piastrow zysku.

D O D A T E K

D O N^{ro} 39.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E J

Z KRAKOWA DNIA 16 MAJA 1827 ROKU WE ŚRODĘ.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Raumira.

Dzień godzina	Barometr z redukcji na 0° z.	Thermi czyli stopnizim i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
May god: 7	cali lin: 27 4, 453	stopnie 15.3	stop: 74	Połud: Ws: słaby	Pogoda z Chmur:	
12	" 4, 429	+ 22.0	60	" "	" "	
12. 3	" 4, 319	+ 20.4	65	" średni	Chmury	ogo: 5 wicher zachod.
9	" 4, 579	+ 13.5	83	Wschodni słaby	Pogoda z Chmur:	
13. 7	27 3, 806	+ 14.8	79	Połud: Ws: średni	Pogoda z Chmur:	
12	" 3, 287	+ 20.5	70	" "	" "	
3	" 2, 843	+ 21.7	69	Wschodni słaby	" "	Grzmot.
9	" 2, 623	+ 15.2	77	" "	" "	Błyskawica.
14. 7	27 3, 475	+ 13.9	78	Wschodni słaby	Pogoda z Chmur:	
12	" 3, 926	+ 20.8	68	" "	" "	
3	" 3, 409	+ 23.1	60	" "	" "	
9	" 3, 347	+ 16.0	73	" "	" "	

J. Steczkowski, Zast. A. O.

— Z Krakowa. —

Odezwa do Publiczności.

Potrzebne są do Szpitalu Klinicznego na 24 chorych, nowo urządzającego się szarpie i stare płótno na bandaże. Aby tey potrzebie zaradzić Kuratorya Jeneralna Instytutów Naukowych odzywa się do Szanowney Publiczności Krakowskiej z prośbą o pomoc

w tych Artykułach, nie wątpiąc że pleć piękna iako zawsze pierwsza w znoszeniu ofiary, gdy idzie o przyniesienie ulgi cierpiącej ludzkości, wezwaniom, w tey imieniu czynionem zadosyć uczynić raczy. — Odbieraniem i zakwitowaniem ofiar trudnić się będzie W. Doktor i Professor Brodowicz przy Ulicy Mikołajskiej pod Nrem 625 mieszkający. — Imiona dobroczynnych osób ofiary

te składających ogłoszone zostaną do publicznej wiadomości.

W Krakowie dnia 11 Maia 1827 roku.

Z polecenia JW. Kuratora Jeneralnego.

Jankowski

Sękr: Uniw; Jagiell:

Z Saxonii d. 5go Maia.

N. Król Saski przy największym żalu swoich poddanych, którzy nigdy cnot jego nie zapomną, o godzinie 7 i kwadrans zrana rostał się z tym światem. J. K. M. po zaziębieniu się na polowaniu zapadł w nocy z dnia 1go na 2gi b. m. na gorączkę nerwową. Choroba okazała się zaraz niebezpieczną, iednak lekarze dołożyli wszelkiego starania i zdawała się zachodzić nadzieia uratowania Wysockiego Chorego; ale wkrótce zniknęła, i prędkie ustanie się zakończyło jego życie. Pierwsza wiadomość o chorobie powszechnie szanowanego Króla sprawiła boiaźń, a śmierć największy smutek. Rządy przeszły zaraz w ręce Xcia Antoniego Klemensa Teodora Saskiego, terażniejszego Króla, a brata zmarłego.

Wielki Xzę Sasko-Weymarski posłał Doktorowi Seidel w Berlinie (autorowi Charinomos sztuk pięknych) złoty medal zasługi.

Na końcu Kwietnia umarła w Genui w 76 roku życia Xiężna Karolina Gotayska, wdowa po Xciu-Erneście II. Była w chęci udania się z Genui do Berna, zkąd iey Marszałek P. Zach pojechać miał do Paryża dla poddania się operacyi wyrznięcia kamienia. Przez iey śmierć pozostanie w kraju znaczna wdowia pensya, która od r. 1804 za granicę wychodziła.

Od brzegów niższej Elby d. 4 Main.

Jeżeli projektowana między Kopenhagą i Sztokolmem, Londynem, Kopenhagą i Peterzburgiem żegluga na parowych statkach

dojdzie do skutku, tedy Kopenhaga stanie się środkowym punktem pomiędzy pięciu północnymi Europejskimi głównymi miastami, i wiele na tem zyska.

Możność połączenia jezior Wetteru i Hilmar, które dotąd miano za niepodobne, stało się niewątpliwem i pracują już nad planem uskutecznienia.

Z Sundmör w Norwegii piszą, że w nocy z dnia 5go na 6sty Kwietnia między godziną 2 i 3 czuć się dał idący od północ-zachodu na południe mocny podziemny huk, po którym nastąpiły zaraz dwa mocne wstrząśnienia ziemi, z których ostatnie najmocniejsze trwało do dwóch minut.

Od granic Tureckich d. 25 Kwietnia.

Podług listów z Stambużu pod dniem 12 Kwietnia, iak Gazeta powszechna donosi, nowy Reis-Effendy w dobitniejszych ieszcze wyrazach niżeli jego przednik odrzucił propozycyją uspokojenia Grecyi, z dokożeniem, że Porta woli raczey z bronią w ręku zginać, niżeli na wdanie się do iey spraw obcych Mocarstw zezwolić. Europejscy Posłowie wyprawili zaraz gońców do swych Dworów z oświadczeniem tem Reis-Effendego, które on iako ostateczne uważać każe.

Jbrahim Basza postąpił, podług najnowszych doniesien, przeciw północney Morei ku Patras i Koryntowi.

W osadzie Akropolijskiej znajduje się 20 Francuzów.

Gazeta powszechna pisze: że Seraskier Reszyd Basza, któremu zewsząd grozi burza, wezwał na nowo osadę Akropolis do poddania się. Ofiarował iey 1) wolne odciążenie z bronią i taborami; 2) obowiązał się wypłacić iey zaległy żołd, i 3) dołączyć do tego żołdu dla każdego żołnierza wdarze 1000 piastrow w Tureckich. Propozycyie iego zostały

równie iak dawniejsze odrzucone. Seraskier zresztą nie zostaje w lepszym położeniu od osady. Wie on, że głowa jego paść musi, jeżeli poniesie klęskę pod Atenami, i używa wszystkich sposobów do ożywienia swoich żołnierzy. Dnia 6 Marca rozkazał pomiędzy nich rozdać znaczną ilość rumu, i przyrzekł każdemu, który przyłoży się do opanowania 3 wież 500 piastrow. Turcy upoieni i zagrzeni nagrodą, równie iak fanatyzmem walczyli z wściekłością, lecz mimo tego usiłowania ich daremne były. Nazajutrz widząc Grecy, iż nie potrafią utrzymać się nadal w tem stanowisku, wysadzili wszystkie 3 wieże na powietrze i cofnęli się do swoich szańców. Podczas potyczek dnia 4 i 6 Marca zrobiła osada wycieczkę do miasta i zabrała nieco żywności i drzewa, na którym iey zupełnie zbywało.

LOTERYJA KRAJOWA.

W 242 Ciągnięciu dnia 16go Maja r. 1827 w przytomności Osób od Rządu do tego

wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numera następujące:

88. 45. 67. 14. 1.

Przyszło 243 Ciągnięcie dnia 23go Maja 1827 r. przypada.

Dnia 14 i 15 Maja 1827 r.

Cena Zbóż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	12 —	11 15	10 —	9 —
— Żyta	10 15	10 —	9 —	8 21
— Jęczmienia	9 —	8 —	7 —	6 15
— Grochu	13 15	13 —	12 —	— —
— Owsa	7 15	7 —	6 24	— —
— Jagieł	18 15	18 —	17 —	16 —
— Rzepaku	— —	— —	— —	— —

W Gdańsku dnia 7 Maja.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.

Pszenicy	od Złp.	600	do	630.
Żyta	— —	373	—	390.
Jęczmienia	— —	378	—	390.
Owsa	— —	300	—	330.
Grochu	— —	750	—	780.

D O N I E S I E N I A.

Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu &c.

Upoważniony Uchwałą Senatu Rządzącego z dnia 1go b. m. Nro 1963, ogłasza Urząd Rewizora Jeneralnego przy Urzędzie Czopowego w mieście Krakowie za wakujący z oznajmieniem, iż mający chęć ubiegania się do tegoż Urzędu prosby swe tak co zdatości, iako i co do konduity dowodami poparte do dnia ostatniego bieżącego miesiąca w Wydziale Dochodów Publicznych składać winni, które następnie Senatowi Rządzącemu do decyzji przedstawionemi będą. Wymiar napoiów opłacie Czopowego uległych, obieżdżanie Rogatek i Okopów na własnym koniu, dozorowanie wszelkich dochodów niestałych i tym końcem przyzwoite kierowanie Officialistami podwładnemi, aby obowiązków im wskazanych dokładnie dopełniali, formowanie processów o defraudacye, to są celniejsze prace, któremi Rewizor Jeneralny zajmować się ma. Do tey posady pensya roczna w kwocie złp. 3000 etatem jest przywiązana.

W Krakowie dnia 11 Maja 1827 r.

Bartl.

Gadomski, Sekr: Wydż

Ponieważ Szpital Kliniczny z Klasztoru PP. Miłosierdza do Domu na Wesołej pod Nrem 242 i 243 przeniesiony być ma i urządzenie onego wymaga sprawienia rozmaitych sprzętów do potrzeb 24 chorych, które drogą licytacji najkorzystniej nabyte być mogą; podaje się do wiadomości publicznej, iż licytacja na dostawę tych sprzętów, jako to: łóżek, stołów, stolików, tablic, lektyk, parawaników, wanienek, płótna na koszule i prześcieradła, drelichu, pantofli i t. p. w Domu Collegium Juridicum zwanym, przy Ulicy Grodzkiej naprzeciw Kościoła S. Piotra sytuowanym w dniu 23 Maja r. b. od godziny 9 ranney odbywać się zacznie. Chęć licytowania mający w Vadium złp. 50 opatrzyć się zechcą, którym bliższe warunki dostawy przed aktem licytacji ogłoszone będą.

W Krakowie dnia 11 Maja 1827 roku.

Z polecenia JW. Kuratora Jeneralnego:
Jankowski Sekr. Uniw. Jagiel.

Podaje się do publicznej wiadomości, iż do Szpitala Klinicznego na Wesołej na 24 chorych się urządzaćcego potrzebny jest Ekonom, obok bezpłatnego mieszkania pensyją roczną w kwocie złp. 600 pobierać mający, do którego obowiązków należeć będzie, oprócz dozoru wewnętrznego i zewnętrznego domu, stołowanie i pralnia przy tym Instytucie. Osoby te posadę otrzymać pragnące, powinny prośby swoje opatrzyć zaświadczeniami z moralnego życia, z biegłości w pisaniu i rachunkach, byż stanu żonatego i złożyć kaucyją złp. 1000 w gotowiznie lub fideiussoryczną. Prośby takowe do dnia ostatniego Maja r. b. w Biórze Kuratora Jeneralnego Instytutów Naukowych przyjętymi będą.

W Krakowie dnia 11 Maja 1827 roku.

Z polecenia JW. Kuratora Jeneralnego Instyt: Nauk:
Jankowski Sekr. Uniw. Jagiel.

Podpisany Notaryusz publiczny W. M. Krakowa z Okręgiem uwiadamia Publiczność, iż dalszą sprzedaż ruchomości po ś. p. Janie Alojzym Szydłowskim pozostałych, na licytacji w Lipcu roku zeszłego niesprzedanych, a mianowicie: srebra, kosztowności, różnego żelazniwa, mieźzi, mosiądzu, wozów, reszty stolarszczyzny i posadzki nowej, rozpoczął i takowe aż do iey ukończenia codziennie w zwyczajnych godzinach w Krakowie przy Ulicy Floryańskiej pod L. 504 kontynuować będzie.

W Krakowie dnia 14 Maja 1827 r.

Leo Rawicz Pszczółkowski.

W dniu 18 Maja 1827 r. od godziny 9 ranney, zaś po południu od godziny 3: w Krakowie w gmachu Sukiennice zwanym, w drodze exekucyi Sadowey odbędzie się publiczna licytacja zajętych ruchomości: sukien, puszek miedzianych, oraz blaszanych, kuferków, multanu, astrachanii, talerzy cynowych, obrazów, &c. Chęć zatym licytować mających, podpisany na czas i miejsce oznaczone zaprasza.

W Krakowie dnia 14 Maja 1827 r.

Teodor Jaworski, Kom. Sąd.

W dniu 21 Maja 1827 r. o godzinie 9tey ranney, oraz następnych w Krakowie przy Ulicy Gołębiej w domu pod L. 282 położonego z mocy Rezolucyi Wys. Trybunału I. Instancji W. M. Krakowa i iego Okręgu z dnia 10 Maja 1827 r. do Nru 1057 wyszłej, odbędzie się publiczna licytacja po ś. p. Woyciechu Irackim pozostałych ruchomości, jako to: bielizny, sukien, pościeli, stolarszczyzny, cyny, mosiądzu, szkła, fajansu, instrumentów muzycznych, łyżek i grabek srebrnych, pierścionków złotych, obrączek srebrnych, &c. Chęć zatym licytować mających zaopatrzonych w gotowiznę podpisany Komornik na czas i miejsce oznaczone zaprasza.

W Krakowie dnia 14 Maja 1827 r.

Teodor Jaworski, Kom. Sąd.

W dniu 20 b. m. Maja otwierają się Łazienki siarczanych kąpieł w Wsi Swoszowicach pod Krakowem; przybywający Goście zastaną wszelką wygodę tak w Łazienkach co do kąpieł i pomieszkania, jako też w Traktyerni i Austeryi, co do przyzwoitego życia w jedzeniu i napoiach za umiarkowaną cenę.